

**Тамара Альохіна
Подаруй радість. Подяка.
Полотно**

Подаруй радість!

Дійові особи

**Букі .
Які .
Майя .**

Дідусь .
Горщик .
Глечик .
Перша купувальниця .
Друга купувальниця .
Третя купувальниця .

Пролог

Букі . Вітаємо вас, друзі! Ласкаво просимо в Букі-Які клуб!

Які . У великому місті жила-була дівчинка Майя.

Букі . Майя дуже любила малювати.

Картина перша

Сільський дворик. Дідусь виходить на ганок, зустрічає внучку.

Майя . Привіт, дідусю.

Дідусь . З прибуттям, любя! Чи на довго до нас?

Майя . На всі канікули.

Дідусь . От і добре, відпочинеш на природі, сил наберешся. Поглянь, як у нас тут чудово!

Майя . Я ж не відпочивати приїхала, хочу

знайти роботу, мені гроші потрібні.

Дідусь . А навіщо?

Майя . Восени поїду на екскурсію в Париж, у музей імпресіоністів.

Дідусь . Це тих, що писали картини на природі?

Майя . На пленері, дідусю. Та ще й які картини! От якби мені так навчитися!

Дідусь . Учатися можна по-різному. Ходімо в майстерню, покажу тобі свої вироби, я за зиму скільки їх натворив!

Картина друга

Гончарна майстерня.

Майя . Так багато горщиків, глечиків, вазочок!

Дідусь . Раніше твоя бабуся їх розписувала, а тепер ось нема кому. Можливо ти спробуєш?

Майя . Так я ж тільки на папері та на полотні можу.

Дідусь . Ну, що ж, як знаєш, а в мене тут і фарби, і пензлики — все збереглося.

Майя . А чи є зразки?

Дідусь (*посміхається*). Он за вікном твої зразки..

Майя . Квітки в палісаднику, півники по дворі ходять...

Дідусь . Калинка, малинка, горобинка.

Майя . Красиво!

Дідусь . А почне сідати сонечко — все залле золотим промінням! У музеї таке не побачиш! Ну, гаразд, я піду, приготую для тебе сніданок, а ти поки що розглядайся.

Дідусь пішов.

Майя (*розглядає гончарні вироби*) . Який гарненький, маленький!

Глечик зітхає.

Майя . Це ти зітхаєш?

Глечик . Я.

Майя . А чому? Дідусь зробив тебе таким... добротним.

Глечик . Та воно то так, та тільки життя наше — сіре! Он на тобі яскрава футболка, і модні джинси, і стрічки барвисті, і ніхто не переплутає Майю з Марійкою!

Гончарні вироби . Так, ми хоч і сільські, нам теж хочеться жити яскраво чи веселіше!

Глечик . Нас зробили із глини?

Гончарні вироби . Із глини!

Глечик . А потім випалили в печі?
Гончарні вироби .

У печі!
Ми всі однокові, безликі.
Низенькі, круглі й невеликі!

Глечик . Допоможи нам, Майю!

Майя . Але я гончарні вироби ніколи не розписувала. Я лише на полотні і на папері...

Глечик . А ти не лякайся, спробуй, у тебе все вийде!

ВАЗА . Повір, обридло жити у сірій повсякденності!

Майя . Гарзд, спробую. Спочатку зроблю замальовки з натури.

Глечик . Ми зачекаємо.

Гончарні вироби . Почекаємо!

Букі . Кілька днів Майя робила ескізи на природі, а коли їх стало достатньо, знову прийшла у майстерню.

Майя . Тепер можна розпочинати. (*бере в руки горщик*) . Так, а це не так уже й просто.

Горщик .

А ти не хвилюйся, ми допоможемо.

Намалюй мені, будь ласка,

Диво-півника із казки!

Майя .

Я й сама цю маю мрію.
Та боюсь, що не зумію?

Горщик .

Не лякайся, берись за діло,
Все ти зможеш, ну ж бо, сміло!

Майя .

Ах, який ти жартівник!
Страх у мене справді зник!

Горщик .

Мій животик розпиши,
Обведи довкола.

Майя .

Ти, маленький, не спіши,
Я малюю коло.
Будеш гарний від душі!

Горщик .

Як цей день навколо!

Майя .

Тут додам я позолоти
І віночок з квітів...

Горщик .

Аж співають мені охота!

Глечик .

Ти найкраща в світі!

Букі . Увесь тиждень Майя розписувала горщики і глечики. І за цей час дідусь у майстерню не заходив. І лише у п'ятницю увечері, перед самим святом, вирішив навідатися й подивитись, що ж у внучки вийшло.

Дідусь зупиняється на порозі і дивиться, не наважується зайти.

Майя захоплена роботою і не помічає його.

Майя . Вас зробили із глини?

Горщики . Із глини!